

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *
duben 2012

Vážení přátelé,

stojíme na prahu měsíce máje tradičně zasvěceného především úctě Marie z Nazareta. Ona je pro svou otevřenost, plodnost a lásku nazývána pannou, matkou a snoubenkou.

Obdivujeme, jak dokázala dát stranou své plány a přijmout vůli nebeského Otce, jak se stala matkou největšího z lidských synů – Syna Božího a jak celý svůj život spojila s Láskou – Duchem Svatým. Díky tomu i my patříme mezi její děti, kterých se ujímá, které chrání, za které se přimlouvá a kterým ukazuje cestu. Přeji nám všem,

abychom oživilí svůj vztah k Matce Boží různými pozornostmi, které jí věnujeme... myšlenku, zdrávas, růženec, pouť... Ať nás inspiruje její příklad a provází její mateřská láska.

Jiří Pešek

Ze života farnosti

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

29. 4. v 17.00 Varhanní koncert v Chocni
1. 5. Farní putování Choceň – Hemže – Homol
17. 5. v 17.00 Pouť na Srubech s následným posezením
19. 5. Pouť dětí do Dolní Dobrouče (odjezd 7.15 / příjezd 17.00)
24. 5. ve 20.00 Filozofická čajovna o významu finanční krize
1. 6. Noc kostelů
3. 6. v 9.00 Slavnost prvního svatého přijímání
10. 6. v 9.00 Slavnost Božího Těla
10. 6. v 14.30 Prázdniny nanečisto
10. – 17. 6. Výstava bonsajů na farním dvoře
17. 6. v 9.00 Slavnostní bohoslužba s udělováním svátosti biřmování
královéhradeckým biskupem Janem Vokálem
22. – 24. 6. Víkend pro děti v Budislavi
23. 6. v 15.00 Varhanní koncert na Hemžích

VARHANNÍ KONCERT

Zveme Vás na VARHANNÍ KONCERT v podání brněnského varhanáře a varhaníka, improvizátora a hudebního skladatele Tomáše Jeřábka (20 let) a strážnického barytonového zpěváka Jiřího Stanislava (18 let) v kostele sv. Františka Serafinského v Chocni v neděli 29. dubna 2012 v 17.00. Vstupné dobrovolné.

FARNÍ PUTOVÁNÍ CHOCEŇ – HEMŽE – HOMOL DNE 1. 5. 2012

- 13.30** odchod poutníků od kostela sv. Františka Serafinského, společné putování podél kapliček Panny Marie z Chocně na Hemže (2,5 km)
- 14.30 májová pobožnost v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Hemžích
- 15.00 mše svatá** na Hemžích (P. Vladislav Brokeš) – pro ty, kdo nebudou putovat dál
- 15.00 společné putování z Hemže na Homol (7 km), u Nasavrku malý piknik z vlastních zásob a hra pro děti
- 17.30 společný růženec na schodech na Homoli

18.00 mše svatá v kostele Bolestné Panny Marie na Homoli (P. Jiří Pešek)
Poté: návrat kyvadlovou automobilovou dopravou

Jsou různé možnosti, jak se do této poutě zapojit. Vyberte si podle svých možností:

- absolvování celé poutě (beze mše sv. na Hemžích)
- absolvování pouze 1. části (putování z Chocně se zastaveními u kapliček zakončené mší sv. na Hemžích)
- absolvování pouze 2. části (putování z Hemží zakončené mší sv. na Homoli)
- účast na jedné či druhé mši svaté (Hemže 15.00, Homol 18.00)

KVĚTNOVÉ BOHOSLUŽBY NA HEMŽÍCH

1. 5. – 15:00	13. 5. – 10:30	27. 5. – 10:30
6. 5. – 10:30	20. 5. – 10:30	31. 5. – 18:00

NOC KOSTELŮ 2012 V CHOCNI

Ve večerních hodinách dne 1. června se otevřou široké veřejnosti brány třech choceňských kostelů: sv. Františka Serafinského, Nanebevzetí Panny Marie na Hemžích a Evangelického kostela. Zveme vás na bohatý program:

Evangelický kostel v Chocni

18.00 – 24.00 čtení z Bible

Nanebevzetí Panny Marie na Hemžích

19.00 klasická hudba

20.00 hra pro děti

21.00 výklad o historii kostela (Mgr. Michal Hofman)

22.00 uzavření kostela

Sv. František Serafinský v Chocni

18.00 mše svatá s kytarou

19.00 barokní loutna (Milan Duspiva)

19.30 výklad o historii kostela (Mgr. Michal Hofman)

20.00 ukázky z křesťanské pop-music

20.30 výklad o vybavení kostela (P. Jiří Pešek)

21.00 písně chval s kytarou
21.30 hra pro děti (baterky s sebou)
22.00 barokní loutna (Milan Duspiva)
22.30 výklad o historii kostela (Mgr. Michal Hofman)
23.00 ukázky z křesťanské pop-music
23.30 výklad o vybavení kostela (P. Jiří Pešek)
24.00 zakončení modlitbou

PRÁZDNINY NANEČISTO

Víš, co dělá švec, hrnčíř nebo pekař?
Chtěl by sis vyzkoušet různá řemesla?

**Přijď v neděli 10. června 2012 od 14.30 hod. do parku u pily na
Prázdniny nanečisto aneb Řemeslo pokaždé jinak.**

Co tě čeká: Poznávání různých řemesel

FARNÍ TÁBOR

Milé děti, letos se opět můžete těšit na tábor! Zúčastníme se rytířských turnajů, vydatných hostin, potkáme spanilé šlechtičny a možná získáme i titul slavného rytířského řádu...

...zveme Vás ke kulatému stolu
od 28.7 do 4.8 2012!

Vaši rytíři a komtesy

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Pouze doprovázím na cestě...

V letošním roce probíhá příprava k přijetí svátosti biřmování také ve farnosti Choceň. Společně s místním administrátorem P. Jiřím Peškem jsme diskutovali o významu svátosti biřmování, poctivé přípravě a viditelných plodech, které by měla do života biřmovanců i celého společenství věřících přinést. V druhé části rozhovoru jsme dali prostor dvěma účastníkům přípravy – Ludmile Novotné a Františku Filipovi, aby se podělili o svůj pohled na její dosavadní průběh.

Svätost biřmování patří spolu s křtem a eucharistií k iniciačním svátostem. Co to laicky řečeno znamená?

Prostřednictvím těchto třech svátostí je člověk uváděn do křesťanského života. Zjednodušeně řečeno křest znamená duchovní narození, eucharistie je pokrmem pro duchovní růst a biřmování je považováno za svátost vstupu do křesťanské dospělosti.

Jaké jsou podmínky pro přijetí biřmování?

Podmínkou je křest, živá víra a z ní vycházející zájem tuto svátost přijmout. Ačkoliv je každá svátost především dílem Boží milosti, je třeba se na její přijetí dobře připravit. Považuji za důležité, aby příprava biřmovanců byla nejen vzdělávací, ale aby umožnila též navázat hlubší vztah s Bohem a s křesťanskými vrstevníky, najít své místo ve farnosti a osvojit si křesťanský životní styl, do kterého patří duch služby a přátelství a vydávání svědectví o své víře. Biřmování se u nás uděluje obvykle křesťanům ve středoškolském věku, kandidát však může být mladší i starší.

Co svátost biřmování do života křesťana přináší?

Tato svátost člověka ještě více připodobňuje Kristu, vybavuje ho potřebnými milostmi pro plnohodnotný křesťanský život, pro budování Božího království skrze církve uprostřed světa. Hovoří se též o darech Ducha Svatého, které člověk přijímá ke službě společenství a k hlásání víry.

Po jaké době probíhá ve vaší farnosti příprava na biřmování?

Podle záznamů v matrice to je po čtyřech letech. Vyplývalo to ze zájmu několika dospívajících křesťanů.

Musel jste aktivně přemlouvat farníky k rozhodnutí přijmout letos tuto svátost? V praxi je často „popelkou“ mezi svátostmi, něco navíc, co už být nemusí...

Úmysl rozjet letos přípravu na biřmování jsem dal na začátku školního roku na vědomí ve farnosti a zájemci se sami přihlásili. Někteří spontánně, jiní spíše na radu rodičů, ale já jsem nikoho nepřemlouval, naopak. Hned na začátku jsem stanovil poměrně přísné podmínky a zájemci se mohli sami svobodně rozhodnout, zda na ně přistoupí.

Jakou konkrétní podobu mají přípravná setkání u vás?

Letošní příprava v Chocni má jednak část, kterou bychom mohli nazvat samostudium, a jednak sérii společných setkání. Kandidáti si mají sami postupně prostudovat katechismus YOUCAT, vybrané knihy z Písma svatého a mají si též psát osobní deník. Společná setkání jsou rozplánována na celý školní rok do osmi večerů (cca 4 hodiny) a dvou víkendů. Na nich se jednak vracíme ke klíčovým otázkám, na které kandidáti narazili při samostudiu, a jednak se snažíme prostřednictvím aktivit a dialogů nejprve objevit a přijmout, kdo jsme my sami, dále novými očima poznat Krista, který dává smysl našemu životu, a nakonec pochopit své poslání v církvi a ve světě.

Z čeho vycházíte?

Nemám žádný konkrétní mustr přípravy, kterého bychom se drželi, spíše se snažím linie vytyčené na začátku přizpůsobovat aktuálním potřebám a duchovní situaci kandidátů. Již na začátku jsem jim řekl, že oni sami jsou zodpovědní za svou přípravu na tuto svátost a já je budu na jejich cestě pouze doprovázet.

Používáte nějakou metodu při předávání obsahů?

K tématům víry se snažím přistupovat induktivně - tedy od otázek, potřeb, tužeb a hledání, které přináší život dospívajícího člověka, k řešení a odpovědím, které dává křesťanství a které se díky analogii s prožitou zkušeností stávají srozumitelnými a smysluplnými. Nezůstáváme však jen na úrovni přirozené zkušenosti či abstraktních pravd, ale snažíme se více než dosud vstoupit do osobního kontaktu a společenství s Kristem, který je tím největším pokladem celé přípravy. Skrze něj se otvírá nový život pro každého účastníka a pro celé společenství, což dobře odpovídá iniciačnímu charakteru této formace.

Příprava tedy vyvrcholí udělením svátosti biřmování?

Udělení svátosti biřmování bude klíčovým momentem této přípravy, ale nikoliv jejím koncem. Svátosti jsou jen prostředkem ke křesťanskému životu. Poté bude následovat další rok – již ve volnějším tempu, ve kterém budou moci biřmovanci zakusit plody a sílu milosti z této svátosti. Chci je vést k tomu, aby si udělali aspoň týdenní „stáž“ v nějaké oblasti působení církve (děti, mládež, charita, senioři, misie apod.), aby dostali různé impulzy k hledání svého životního povolání a aby též našli pevné místo svého bytí a služby ve farnosti.

Kolik lidí se účastní přípravy a jakého jsou věkového rozpětí?

Počet kandidátů ve věku od 14 do 17 let se ustálil na čísle osm. Vnímám, že všichni, kteří vydrželi, budou moci přijmout svátost biřmování v letošním červnovém termínu. Ostatní budou mít šanci v následujících letech.

A letošní Rok biřmování? Prožíváte jej ve farnosti nějak intenzivněji? Třeba s ohledem na biřmovance...

Myslím, že je to zcela spontánní – farnost o těchto mladých ví a modlí se za ně a sama pak s nimi prožije slavnost udělení této svátosti diecézním biskupem.

Reflektujete podobu přípravy společně s jinými kněžími, příp. dalšími lidmi v rámci diecéze, či to závisí na individuálním přístupu toho kterého kněze?

Pokud vím, zatím tu není žádná oficiální platforma výměny zkušeností, ale nic nebrání tomu, abychom sami mezi sebou diskutovali a vzájemně se inspirovali. Učíme se celý život. Já teď trochu čekám na výsledky tohoto projektu a pak bude určitě moudré o tom podebatovat se spolubratry.

Doufám, že to bude milník v mém životě

Proč jste se rozhodl/a pro přijetí svátosti biřmování?

Ludmila Novotná: Už jsem pociťovala potřebu tuto svátost přijmout, přiblížit se skrze ni k Bohu a dostat se dál v prožívání víry. V okamžiku, kdy po mši svaté otec Pešek oznámil, že se rozbíhá příprava, tak jsem nezaváhala ani na minutu.

František Filip: Také jsem poslední dobou cítil, že bych byl rád přistoupil k biřmování. Kdyby se příprava konala v loňském roce, určitě bych se na ni přihlásil už tehdy, zkrátka jsem se hodně těšil. Pomoc Ducha Svatého v běžném životě, v každodenním rozhodování se přece neodmítá.

Jak svátost vnímáte a co očekáváte od jejího přijetí?

LN: Její přijetí pro mě znamená velký krok v životě. Uvědomuji si jistou zodpovědnost, která je s tím spojená, ale bez té to nejde. Očekávám prohloubení svého vztahu k Bohu a lidem okolo sebe.

FF: Vnímám ji jako svátost křesťanské dospělosti, kdy díky darům Ducha Svatého budu schopen plně přijmout úlohu křesťana a účastnit se života církve. Zatím přesně nevím, co očekávat, nechávám se překvapit. Trochu doufám, že to bude milník v životě, na který nezapomenu, a pomůže mi zdokonalovat můj život.

Co vám příprava dává?

LN: Míváme zadané úkoly, pravidelně čteme z Bible a katechismu, takže se určitě více orientuji v biblických událostech, v životě Ježíše Krista. Především mě však obohacují společně strávené víkendy. Je na nich hodně zážitkový program, kdy si zábavnou formou můžeme uvědomit podstatné věci.

FF: Každé naše setkání je pro mě velmi inspirativní, přináší mi další otázky a témata, nad kterými můžu později přemýšlet. Učíme se pravidelněji číst Písmo, a přiznám se, že kdybychom neměli přípravy, tak bych pravděpodobně nikdy nedokázal otevřít katechismus.

Odpovídá vašim potřebám a otázkám, které si ohledně křesťanské víry a jejího prožívání kladete?

LN: Myslím, že jo, samotnou mě mile překvapilo, jak mě přípravy přiměly více se zamýšlet nad obsahem křesťanství i některými životními otázkami. Nejsem zvyklá příliš číst, takže ze začátku to byl nezvyk, ale jsem ráda, že to probíhá, jak probíhá. Navíc není program vůbec nudný, baví mě, když společně diskutujeme a můžu poznat také pohled ostatních.

FF: Řekl bych, že poměrně dost odpovídá mým potřebám. Přejde mi, že je zaměřená hodně prakticky, není jen o vědomostech. Třeba na jednom setkání jsme řešili komunikaci a na co si během ní dát pozor, jak nemanipulovat, vyslechnout toho druhého... Nic bych neměnil.

*Luděk Bárta
(převzato z časopisu IKD 4/2012)*

1. SPOLEČNÁ TELEVIZNÍ KATOLICKÁ MŠE V DOMOVĚ PRO SENIORY

V neděli 26. 2. 2012 proběhla v Domově pro seniory zkušebně první společná televizní katolická mše, které se zúčastnilo 9 věřících klientů Domova pod vedením paní Marie Carbové. Klienti se sešli v kulturní místnosti ke společnému sledování bohoslužby na televizní stanici NOE a tuto bohoslužbu zakončili svatým přijímáním.

Tato aktivita doplňuje již stávající nabídku duchovní podpory ve formě klasické mše svaté, kterou v našem Domově každé dva týdny slouží duchovní správce choceňské římskokatolické farnosti pan Jiří Pešek. Tato bohoslužba probíhá ve středu ve 14 hodin v jídelně Domova a navštěvuje ji kolem 15 klientů. Pan farář pak navštěvuje i ležící klienty, kteří o to mají zájem. Je k dispozici i ke svátosti smíření nebo k duchovnímu rozhovoru.

Vedení Domova bude tyto aktivity pro věřící klienty i nadále podporovat. I o dalších nedělích se tedy bude v kulturní místnosti od 10.30 hod. konat „televizní mše svatá“.

ing. Ladislav Coufal, ředitel a kolektiv zaměstnanců

PAŠIJOVÉ HRY

Milí přátelé!

Dne 1. dubna 2012 jsme se hráli v pořadí druhé „Pašijové hry“ v novodobé historii města Chocně.

Nepřízeň počasí nás odehnala od chrámu sv. Františka Serafinského do prostorů Kulturního zařízení města Choceň v Panském domě. Nicméně vás to neodradilo. Během jednoho dne jste se skvělým způsobem přizpůsobili změnám a se hráli jste vynikající představení. Neodradilo vás ani občas mé nervózní vedení režie a přesvědčili jste mě opět o vaši zaujatosti pro věc.

Co dodat závěrem?
Doufám, že se příští rok spolu opět ve zdraví sejdem a
Díky, Díky, Díky!!!

Váš režisr

VELIKONOČNÍ VEČEŘE S DĚTMI – 31. 3. 2012

BRIGÁDA NA FARNÍ ZAHRADĚ – 14. 4. 2012

Okénko pro rodiny

TIPY NA DOVOLENOU

Zde je několik mých tipů na dovolenou v křesťanském prostředí:

- Penzion MARIANUM a diecézní centrum, Janské Lázně, mobil 605 883 035, www.marianum.cz - maximální pohodlí, výborná kuchyně
- Dům sv. Anny - zrekonstruovaná zemědělská usedlost v obci Pustina nedaleko Vysokého Mýta. Mobil 602 220 818, www.farnostlitomysl.cz - pro ty, co si chtějí vařit sami a nepotřebují jezdit daleko
- Horský domov Strážné (Krkonoše) - provozovatel: Českobratrská církev evangelická, mobil 604 434 300, www.horskydomov.cz – v zimě tam bylo opravdu hodně sněhu, velké sjezdovky poblíž, dobré jídlo, příjemný personál
- Charitní dům v Dolnom Smokovci (10 km od Tatranské Lomnice) - další info na www.charitatatry.sk - když tam právě neprobíhají exercície, tak to funguje jako skromný hotel, který provozují řádové sestry
- Klub přátel rodiny Brno organizuje prázdninové pobyty pro rodiny v různých rekreačních zařízeních - výběr je v jejich katalogu nebo na www.klubpratelrodiny.cz, mobil 736 608 607 - zažili jsme a doporučujeme: vždy tam vznikne díky jejich organizátorovi bezva parta, když se rodiny dobrovolně účastní sportování nebo her pro děti

Lýdie Eliášová

Okénko pro mládež

VELIKONOČNÍ RADOST JE ILUZE

Velikonoční radost je iluze pro každého, kdo radost ztotožňuje s pouhým veselím a povrchní zábavou nebo snad dokonce s pařbou, na které se přehání ve všech směrech. Takového potěšení se zpravidla dočká i průměrný český pohan, který vyrazí na pondělní velikonoční koledu. Jenže již od úterka se zas vrátí rutina a prázdnota.

Velikonoční radost je iluzí i pro toho, kdo se za žádnou cenu nechce dotknout kříže. Kdo je strašpytel a srab, kdo se hned vzdává, kdo utíká, kdo myslí jen na sebe a hýčká si své pohodlí, kdo se beznadějně uzamkl do virtuálního světa. Škála citů takového člověka se zredukuje na dva: moje potěšení a moje deprese. Nic moc.

Velikonoční radost je však paradoxně vzdálená i těm, kteří se celou postní dobu zbožně účastní všech možných křížových cest, takže o Velikonocích jsou již natolik duchovně unavení a přesycení, že prostě nejsou schopni udělat skok do náruče vzkříšeného Pána, kde by se s ním mohli radovat.

Jediná cesta k opravdové velikonoční radosti je tato: „kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mě... a kde jsem já, tam bude i můj služebník.“ Jde o to spojit svůj životní příběh s příběhem Ježíše z Nazareta a na vlastní kůži s ním přejít ze smrti do života. Podstatou Velikonoc je totiž PASCHA – PŘEJITÍ.

Pokud se pro toto rozhodneš, tvé prázdnoty, stereotypy a deprese už nikdy nebudou, co bývaly. Už nebudou jen tvoje, ale i jeho. Najednou budeš schopen se svých křížů nejen dotknout, ale dokonce je i obejmout a nést. Uschopní tě k tomu jeho láska. Zažiješ, že pak neobjímáš svou neschopnost, svou ošklivost, své utrpení, ale objímáš svého Ukřížovaného Pána. Proč? Jen tak. Z lásky. Jako odpověď na jeho lásku k tobě.

A pak, v časech, které zná jen on, nastanou Velikonoce: se vše promění. Tvé srdce zalije radost, kterou jsi nikdy před tím nezažil. Tvé oči se otevrou a ty spatříš krásu světa, kterou jsi nikdy před tím neviděl. Duše, která byla zatížena vinou, bolestí a zklamáním, se naplní světlem, svobodou a Boží přítomností. Zažiješ zázrak zmrtvýchvstání na sobě.

Tehdy pochopíš Velikonoce. Pochopíš smysl kříže. Pochopíš, že vzkříšení není pohádka. Pochopíš, že Kristus je živý a že je stále s tebou.

Pochopíš, co je opravdový život a co je jen jeho náhražkou. Pochopíš, že láska je silnější než smrt.

Už ti začíná svítat, co znamená prožívat opravdovou velikonoční radost?

Jiří Pešek

Napsáno pro Hromosvod (Občasník pro mládež královéhradecké diecéze)

3/2012

VEČER MLADÝCH

V pátek 17. února se část z naší choceňské mládeže opět vydala na očekávaný Večer mladých, který se koná jednou za měsíc nebo za dva, a tak je vždy na co se těšit! Tentokrát nás pohostilo Ústí nad Orlicí. Oušťáci nezaháleli a připravili si pro nás program, který začal společnou mší. Po ní jsme se přesunuli na faru, kde následoval další program, ve kterém byl

hlavním hostem Ludvík Grundman. Ten nám povídal o svém životě, o tom, jak vstoupil do řádu dominikánů a kde se s nimi poprvé setkal. Shodou okolností to bylo právě ve Žďáru nad Sázavou, kde se před 10-ti lety také uskutečnilo celostátní setkání mládeže. Povídal nám i o tom jak se připravuje další již 5. Celostátní

setkání mládeže, které se bude konat letos od 14. do 19. srpna opět ve Žďáru. Po jeho přednášce se připravila čajovna, kde jsme už měli prostor si popovídat se známými i neznámými z okolních farností.

Anička Kašparová

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Celostátní setkání mládeže (CSM) ve Žďáře nad Sázavou 2012 je za dveřmi! Velkolepá akce pro mladé křesťany je před námi a stojí za to si o ní něco říct. Je to akce, kterou pořádá římskokatolická církev a účastní se jí mladí lidé ve věku asi od 14 do 30 let. Smyslem setkání je upevnit víru a nalézt inspiraci pro aktivní život s Bohem. V České republice se konaly zatím čtyři setkání (Velehrad 1993, Svatá hora 1999, Žďár nad Sázavou 2002,

Tábor 2007). Všechny potřebné informace o letošním CSM najdete na: <https://zdar2012.signaly.cz/>. Kdo byste měl zájem, určitě se můžete obrátit i na P. Jirku Peška nebo na někoho ze společenství mládeže.

„Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22)

**CELOSTÁTNÍ
SETKÁNÍ MLÁDEŽE**
ŽĎÁR NAD SÁZAVOU | 14. - 19. 8. 2012

ANKETA O VÝZNAMU CELOSTÁTNÍCH SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Na Celostátním setkání mládeže v roce 2002 ve Žďáru nad Sázavou jsem se zapojila do režie programu. Prohloubil se tam můj vztah k Pánu, poznala jsem více sebe sama a zrodilo se také několik krásných přátelství. Nato jsem zakusila pestrý život církve. V tu dobu jsem stále více vnímala Boží volání...

*Andrea Hýblová, řeholnice z kongregace Dcer svatého Pavla
(www.paulinky.cz)*

Od roku 1993 jsem měl možnost zúčastnit se řady diecézních, celostátních i světových setkání mládeže (Velehrad 1993, Řím 2000, Žďár nad Sázavou 2002, Kolín nad Rýnem 2005, Tábor 2007, Velehrad 2008) a téměř vždy jsem se zapojoval také do jejich přípravy a realizace (tým informací, liturgický tým či tým propagace a výzdoby). Byla to pro mě výborná příležitost k pochopení, že křesťanství je věc živá a čerstvá, nadchlo mě to pro službu v církvi, pomohlo mi to mnoho věcí pochopit, poznat řadu přátel a v neposlední řadě prohloubit vztah k Bohu. Doporučuji.

P. Jiří Pešek

Během těchto setkání jsem se seznámil s mnoha zajímavými vrstevníky a osobnostmi, naslouchal jsem učení biskupů, nadchnul jsem se pro církev, přiložil jsem ruku k jejich organizaci, představovala pro mne jakési "kráčení ve víře". Ano, větší setkání mládeže pro mne byla VELICE důležitá.

P. Petr Šabaka, S.T.B.

Setkání ve Žďáru bylo pro mne zásadní v tom, že jsem tam potkal bratry kazatele a i své povolání do jejich řádu. Dalších už jsem se účastnil jako řeholník, takže jsem se spíš snažil pomoci.

fr. Ludvík Grundman OP

Pro mě bylo velmi důležité CSM na Svaté Hoře v srpnu 1999, kde bylo asi 4000 mladých. Byl jsem knězem dva roky. Radostná atmosféra setkání, hodnotné katecheze, slova na den, možnost ztišení, modlitby i humorné pantomimy mi potvrdily, že radost k víře a k církvi, která má naději a budoucnost, skutečně patří. Prožil jsem upřímné a hluboké svátosti smíření mladých. Jejich důvěru v Boží odpouštějící lásku. Zaujala mě svědectví života z víry, především osobní a moudrosti plné svědectví člověka a politika Josefa Luxe. Díky existující audio-nahrávce z něj čerpám dodnes.

P. Vít Horák

ANKETA MEZI MLÁDEŽÍ CHOCEŇSKÉ FARNOSTI

1) Proč ses chtěl(a) takovéhle akce zúčastnit?

- Chtěla jsem poznat nové lidi a užít si setkání s ostatními mladými z naší farnosti.
- Chtěla jsem zakusit atmosféru velkého množství mladých lidí, kteří přijeli na setkání se stejným cílem, prohloubit víru v Boha a zažít sílu společenství.
- Tušil jsem, že to pro mě může být dobré nakopnutí v křesťanském životě, takový impulz, který člověk občas potřebuje. Těšil jsem se na to, že poznám nové lidi, zažiju dobrou atmosféru, zasměju se dobrým scénkám... a celkově prožiju pěkných pár dní s lidmi podobné krevní skupiny, totiž krevní skupiny Ježíšovy.

2) Můžeš krátce popsat, co se Ti nejvíce líbilo?

- Líbila se mi duchovní atmosféra mezi mladými a taky různé koncerty, videa, reklamy.
- Nejvíc se mi líbilo, že jsme nebyli nuceni chodit na všechny přednášky a programy a mohli jsme si vybrat, co budeme ten den dělat. Mohli jsme se procházet po městě, hrát hry, seznamovat se s dalšíma lidma atd..
- Líbilo se mi, že celé setkání bylo pojaté se smyslem pro humor a zároveň jsem načerpala duchovní sílu a přijela jsem domů duchovně svěží😊.

- Vzpomínám například na kvalitní katecheze biskupů, nebo super přednášku Josefa Luxe. A super byl modrý stan, podle jehož názvu vznikl taky Modrý bál:-)
- 3) Je možné zažít během pár dní na těchto setkáních něco mimořádného, co si pak odneseš do každodenního života?**
- Určitě! Vždycky si na setkání mládeže ráda vzpomenu.
 - Byla to skvělá příležitost, odvezla jsem si spoustu krásných myšlenek a zážitků.
 - Myslím, že to není tolik o konkrétnostech jako o chuti žít pak dobrý život, a to není málo:)
- 4) Doporučil(a) bys dnešní mládeži navštívit takovouhle akci? A jak bys je nalákal(a)?**
- Doporučila bych jednoznačně, ale s nalákáním to bude možná těžší.
 - Bylo to opravdu super, a čím víc lidí tam jede, tím líp. Sice nás tenkrát jelo asi pět, ale přesto jsme si to užili. Je tam velká volnost, člověk si může dělat, co chce, chodit, kam chce, nikdo mu nevynadá a doporučuju to všem, kteří chtějí nabrat trochu toho duchovna a taky zažít srandu, prostě taková „dovča“ v Česku. Myslím, že by měli jet ti, kteří mají alespoň trochu zájem o křesťanské společenství.
 - Jisto jistě. Letos to bude perfektní, z toho, co vím, jak kvalitní hosté tam budou, bych neváhal ani dvě minuty. Kvalitní hudba, pěkný město, možnost dozvědět se něco nového.

MODLITBA ZA CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 2012

Pane Ježíši Kriste,
 prosíme Tě za mladé lidi celého světa:
 chraň je před hříchem
 a daruj jim vytrvalost ve zkouškách.
 Kéž poznají své životní povolání
 a mají odvalu se pro ně velkoryse rozhodnout.
 Zvláště Tě prosíme,
 požehnej všem, kteří se sejdou ve Žďáru nad Sázavou,
 aby přijali dary Ducha Svatého: lásku, radost a pokoj,
 a aby se tak stali věrohodnými svědky Tvé lásky
 všude, kam je posíláš.

Prosíme o to na přímluvu tvé i naší maminky Marie:

Zdrávas, Maria ...

BUDUJME MOSTY!

Let's bridge - Budujme mosty! To je výzva, která se stala heslem pro celosvětové setkání mládeže - **Genfest 2012**. Na samém konci léta od 31. srpna do 2. září 2012 se v Budapešti setkají tisíce mladých, které spojuje přání a snaha žít ve světě sjednoceném, a ne rozdělovaném, aby ukázaly, že ve vzájemné lásce lze společně vytvářet mnoho dobrého a že lze změnit svět k lepšímu. Pojeď s námi do Budapešti i ty!

Genfest vznikl na popud **Chiary Lubichové**, zakladatelky Hnutí fokoláre. První Genfest se konal už v roce 1973 a stal se místem setkání, kde si při různých aktivitách mladí vyměňují svoje zkušenosti s žitím myšlenky bratrství a jednoty a hledají další inspiraci. Je to setkání, které má být manifestací mládeže, jejího ducha a touhy po společenství. Genfest dává prostor pro osobní setkání, vzájemné poznávání a sblížení se skrz rozhovory i společné zážitky. Let's bridge - budujme mezi sebou mosty! Chceme ukázat světu, že vyšší hodnotou je hledat věci, která nás spojují, než ty, které nás rozdělují, že dokážeme vést dialog, že si umíme naslouchat a respektovat se napříč kulturami, náboženským vyznáním a národnostmi. Chceme se navzájem v tomto rozhodnutí povzbuzovat, utvrdit a znovu získat dostatek sil v této snaze vytrvat. Zúčastnit se Genfestu znamená nebát se, přestat pouze mluvit a začít žít Lásku mezi lidmi zcela konkrétně.

Město na mostech, Perla Dunaje, Paříž Východu. Tak bývá někdy označováno hlavní město Maďarska, kde se letošní Genfest koná. Je to vůbec poprvé, co se setkání koná mimo Itálii. Hlavní aktivity, workshopy a vystoupení budou probíhat na nábřeží Dunaje i na nejznámějších mostech přes tuto řeku. Říká se, že při cestě ze Západu je Budapešť prvním městem, kde pocítíte i Východ, a při cestě z Východu je prvním místem, kde se setkáte se Západem. Máme tedy jedinečnou příležitost stát se skutečnými mosty a svým životem vytvářet opravdové a hluboké vztahy mezi lidmi.

Genfest je pro všechny. Udělat rozhodný krok můžeš i ty! Zúčastnit se Genfestu může každý mladý člověk od 17 let. A že Vám bylo 17 už před 50 lety? Nevadí, budeme moc vděční za duchovní podporu příprav celého setkání. Té není nikdy dost.

Podrobnosti o české výpravě, přihlášku i další informace o programu najdete na webových stránkách <http://genfest/naplno.net> nebo mě chytněte po kostele nebo na telefonu 776 298 102.

Jestli tě tato akce zaujala, tak se mi můžeš ozvat, přibližný počet zájemců nám moc pomůže při organizaci české výpravy.

Liduš Luxová

genfest²⁰¹²

let's bridge

setkání mladých lidí různých kultur a vyznání celého světa
manifestace, že sjednocený svět je možný

31/08 - 02/09 2012

Budapešť.

Co.

různé kultury v jednom městě
perla Dunaje | dialog | noví lidé
koncert | segedín | tokaj | langoš

Jak.

na kole | vagónem | po Dunaji
autobusem | po svých

<http://genfest.naplno.net>

přihlašování on-line | info o české
výpravě | genfest@naplno.net

This project has been funded with
support from the European Commission.

Okénko pro děti

HORSKÉ KLUBÁNÍ 20. – 22. 4. 2012

Co se Ti líbilo na Horském klubání?

- scénky s misijní tematikou
- povídání o životě dětí na Sří Lance
- seznámení s ostatními Misijními klubky
- koulování a sáňkování (bylo tam ještě mnoho sněhu)
- výlet k Petrově boudě (pro velké množství sněhu jsme k ní ale nedošli)
- hry s misijní tematikou
- naše scénka o Abrahámovi a Izákovi měla úspěch
- dárečky od kamarádů, které jsme dostali

Anežka, Miša, Jiřík, Kuba, Marek, Matěj

LUŠTĚNÍ

Milé děti ☺,

víte, kdo má svátek druhou neděli v květnu? Maruška? Honzík? Natálka? Ne, má svátek tvoje maminka. ☺ Zajímá tě, jak tento svátek vznikl? Jedné dceruše zemřela maminka, a tak v den výročí, kdy ji maminka umřela – v neděli 12. 5. 1907 - uspořádala setkání maminek v tom městě, kde žila. Další rok ji ostatní opět poprosili, aby toto setkání druhou květnovou neděli znovu uspořádala. Protože se to všem líbilo, tak se tato paní začala věnovat šíření této myšlenky, až nakonec v roce 1914 prohlásil kongres Spojených států amerických Den matek národním svátkem. Jméno zakladatelky tohoto svátku a rok, kdy se tento svátek začal slavit u nás, najdeš v tajence. A mamince můžeš ke svátku vyrobit nějaký jednoduchý dárek. Třeba namalovat přáníčko ve tvaru srdíčka nebo kytičky a říct jí, jak moc ji máš rád.

1) BOOB NBSJF KBSWJT

2) 25141548958879115783235469157977514521445635225078
245502697350785100478529

klíč: 1) každé písmenko posuň v abecedě o jedno dopředu, 2) každá 15. číslice

Liduš Luxová

Zamyšlení

PÁLENÍ ČARODĚJNIC ANEB VALPURŽINA NOC

Určitě všichni víme, že v noci ze 30. dubna na 1. května se v Česku "pálí čarodějnice". Mnozí možná také vědí, že se této noci říká také Valpuržina noc. Já osobně jsem dlouho nevěděla, kdo tato Valpurga vlastně byla; snad nějaká čarodějnice? Vůbec ne! O životě této ženy a vzniku názvu zmíněné noci jsem se dočetla v knize s názvem *Ultreia* od Zdeňka Susy. Pan doktor Susa v ní vypráví o svém putování z Prahy do španělského Santiaga a přibližuje čtenáři především historii těch míst, kudy vede jeho cesta. Tady je úryvek z této knihy (trošku poupravený):

Do jednoho z údolíček řeky Altmühl v Německu přišel roku 751 anglosaský benediktin Wymbald a založil v něm klášter. Nazval ho Heidenheim. Protože německé slovo Heide označuje buď pohana, nebo vřesoviště, dá se jméno kláštera vykládat různě. Jisté je, že tam tehdy byla pustá krajina a nebyli v ní žádní lidé, tedy ani pohané.

Založil Heidenheim jako dvojklášter s částí mužskou a ženskou. Za abatyši ženského kláštera pozval z Anglie svou sestru Walpurgis; německy se jí začalo říkat Walburga.

Klášter Heidenheim vykvetl pod vedením sourozenců ve zvláštní kulturní středisko uprostřed pustiny. O Walburze se vypráví podobně jako o jiných světicích ve starých klášterech, jak byla skutečnou matkou podřízeným jeptiškám, jak pečovala o nemocné a chudé, jak nezanedbávala práci ani modlení a jak jeptiškám předčítala svaté knihy. Mimořádné na ní je to, že když její bratr Wymbald zemřel, ujala se Walburga vedení také mužského kláštera. Bylo jí tehdy asi padesát let a až do vysokého stáří dokázala moudře spravovat mnichy i jeptišky a duchovně je vést.

Walburga zemřela 25. února 779. Její památka se proto připomínala 25. února. Protože však byly 1. května přeneseny její ostatky do města Eichstättu, začal se později jako její svátek slavít 1. květen. Ten den býval opředen množstvím pohanských zvyků a pověr. Ty se do lidové zbožnosti propletly s útržky křesťanství a výsledek je nasnadě: Údajné reje čarodějnic na 1. máje dostaly v ústech německého lidu název Walpuržina noc. Moudrá a vzdělaná Anglosaska Walpurgis k tomu přišla skutečně jako slepá k houslím...

Kateřina Pascucci

Informace

„ŠANCE PRO RODINU“ – NOVÁ POMOC RODINÁM

Nový projekt Oblastní charity Ústí nad Orlicí „Šance pro rodinu“ – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi - má za sebou rok svého trvání.

Tato aktivita je částečně financována z výtěžku Tříkrálové sbírky a je zaměřena na rodiny, které jsou ohroženy odebráním dítěte do ústavní výchovy.

Česká republika patří k těm zemím v Evropě, které mají nejhustší síť dětských domovů a v ústavní výchově mají nejvíce dětí. Služba „Šance pro rodinu“ nesupluje rodičovskou péčí, ale ve svém preventivním působení je

určitou alternativou k ústavní výchově. Tři sociální pracovnice Oblastní charity docházejí do rodin, se kterými pracují na konkrétních problémech. Snaží se naučit rodiče, jak pečovat o děti a domácnost, a motivovat je k převzetí zodpovědnosti za svou rodinu a za svůj život.

Přestože ve sféře mezilidských vztahů je rok příliš krátká doba na jakékoliv bilancování, prvopočáteční úspěchy jsme zaznamenali:

Podařilo se navázat spolupráci se všemi odbory sociálně právní ochrany dítěte (OSPOD) okresu Ústí n. O., které do tohoto programu většinou doporučují vhodné rodiny a zprostředkovávají kontakt s rodinami. Tato spolupráce se dobře rozvinula, probíhá průběžné předávání informací a konzultace jednotlivých případů.

Během roku 2011 využilo služeb „Šance pro rodinu“ 18 rodin z území celého Orlickoústecka.

Na nejčastější problémy, se kterými přicházejí v rodinách do kontaktu, jsme se zeptali vedoucí projektu, Daniely Dorčincové:

Jsou to například potíže s financemi a dluhy, neplacení výživného, nezaměstnanost, nedobrá psychická stav rodinných příslušníků, porušené vztahy v rodině, agresivita dětí ve škole, hyperaktivita, toulání, potíže s organizací činností v rodině apod.

Co se za ten rok podařilo?

Několik rodin jsme navázali na různé odborníky, (psychology, psychiatry, logopedy...), ke kterým začali rodiče s dětmi pravidelně docházet. Hodně lidí si zašlo v doprovodu nebo s naší pomocí vyřídit své odkládané záležitosti na úřady nebo vyřešili dlouhodobé problémy s dluhy. V mnoha rodinách jsme také zapracovali na rodinném rozpočtu, aby si rodiče dokázali zkoordinovat své příjmy a výdaje. V několika rodinách se zlepšil prospěch dětí ve škole. V jednom případě se nám podařilo „pročistit“ vztahy s blízkou rodinou klientky, a to vedlo k velké mobilizaci klientky a ke zlepšení celkové situace v rodině.

Vaše práce musí být psychicky náročná, dílčí úspěchy jsou dlouhodobou záležitost. Jak snášíte, když se něco nepodaří?

Snažíme se motivovat rodiče, aby dokázali udělat sebemenší změnu k lepšímu. Můžeme pomoci s čímkoliv, o co nás požádají. Nejdůležitější krok ale musí udělat sami. A s tím je někdy potíž - když sami nechtějí, prostě to nejde, a zůstanou ve vleku svých problémů. Právě s tímto faktem je někdy těžké se vyrovnat. Je smutné vidět, když je změna reálná, ale rodina ji nechce připustit...

Když zhodnotíte službu jako celek, naplňuje původní představy o jejím smyslu a o tom, k čemu má tento projekt sloužit?

Určitě ano. Všechny rodiny tuto službu berou jako pomoc a oporu, ke které mají důvěru. A my máme radost ze všeho, co se povede, z každé maličkosti. Třeba když nám rodiče říkají, že jejich syn začal být aktivnější ve škole nebo si s nimi více povídá, anebo když nám rodiče sami od sebe volají, že se s námi chtějí poradit.

Za OCH: I.Marková

Tento projekt můžete podpořit dárcovskou SMS

Jednorázově ve tvaru:

DMS SANCEPRORODINU na číslo 87777

Roční podpora:

DMS ROK SANCEPRORODINU na číslo 87777

Cena 1 DMS je 30 Kč, Oblastní charita Ústí nad Orlicí obdrží 27 Kč.

Při roční podpoře vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc.

Více o dárcovství na www.darcovskasms.cz

TADY JSEM DOMA...

Paní Jaruška Tillingerová pochází z Vysokého Mýta a na podzim jí bude 80 let. Do Ústí nad Orlicí přišla v r. 1953 za prací. V kanceláři Geodézie se seznámila s budoucím manželem a o tři roky později se vdávala.

Na dobu svého dětství a mládí vzpomíná:

„Za války jsme se báli. Tátu jako vojáka z povolání tehdy hned vyhodili z armády a dělal na dráze. I tam se ale snažil nějak nacistům škodit, sem tam odpojili nějaký vagón se zbraněmi nebo zásobovali partyzány. Po převratu jsme přivítali Rudou armádu a pořád to šlo až do r. 1951, kdy jsem se nedostala na vysokou školu kvůli tatínkovi. Nastoupila jsem tedy po gymnáziu

na okres do administrativy. V r. 1953 jsem přešla na okres do Ústí a pak na Geodézii. Tady jsem poznala svého budoucího manžela a v r. 1956 jsem se vdávala. Manžel pocházel ze smíšeného manželství, takže jeho rodiče nemuseli po válce do odsunu, maminka i on tady zůstali. Po válce si dodělal dálkově průmyslovku, protože německé školy mu neuznali. Jeho maminka pak na nás pak byla zcela odkázána, protože tady neměla, jako bývala živnostnice, ani korunu důchodu. Ona byla metr, to je pravda, ale pro naše kluky to byla kouzelná babička, moc to s nima uměla. Vyprávěla jim pohádky, zpívala jim... Byla hodně zcestovalá, a myslím, že byla dokonce první ženou, která měla v Ústí řidičák... Když jsem se po mateřské chtěla vrátit zpátky do práce, nešlo to. Napsali mi do posudku, že jsem se dostala do prostředí, kde si nemohu vymezit svůj názor. Tak jsem pracovala jako účetní v restauracích.“

S manželem vychovali dva syny a v r. 1986 ovdověla. Tehdy začala pociťovat samotu a obavy z vývoje svého zdravotního stavu. Protože si životem nese následky dětské obrny, měla strach ze ztráty soběstačnosti. Začala se tedy zajímat o možnosti pobytových zařízení pro seniory. Lékařka jí doporučila právě zrekonstruovaný Dům pokojného stáří v Ústí n.O.-Kerharticích, a tak se sem v červnu 1999 nastěhovala. A jak si zvykala na nové lidi a neznámé prostředí?

„Zvykla jsem si docela dobře, i když nejsem moc povídací typ. Už mým postižením mi bylo od malička dáno, že jsem tíhla spíš ke knížkám nebo ručním pracem. A to mě baví dodnes, mám ráda historické knížky a detektivky, ale těch moc nemůžu číst, protože se pak bojím.“

A jak se paní Jarušce líbí v Domě pokojného stáří sv. Kryštofa?

„Mně se tady líbí všechno. Tady jsem doma. Děvčata (pečovatelky) mi se vším pomůžou - s úklidem, hygienou, prádlem. Poradí mi se vším, co potřebuju. Nejdřív mně bylo trapně, když mi to všechno děvčata dělala, ale pak jsem si na to zvykla. Jsou moc hodný, škoda jen, že není víc času na takový popovídání, to my babky, ale i strejci moc potřebujem... No, jinak občas jdu tady dolů do denního stacionáře, kde si povídáme s paní Kovářovou o ručních pracích. Ona to tam vede a je moc šikovná. Před čtyřmi lety pro mě objevila vystřihování. Tehdy jsem na tom byla zdravotně dost špatně. A tak pro mě vymysleli ty vystřihovánky. Pak se narodil malej vnouček, tak jsem mu napletla ale deset svetýrků, a postupně jsem se z těch zdravotních potíží vyhrabala...“

I když v životě neměla paní Tillingerová všechno růžové a musela leccos překonat, rozdává dobrou náladu a spokojenost. Možná právě proto si umí vážit toho, co je pro jiné z nás přehlédnutelnou samozřejmostí: výhledu z okna, sluníčka a přírody, dětí a vnučat...
„Paní vedoucí mě občas zaveze do knihovny. Je tam sice fůra schodů, ale mně se s paní šéfovou moc dobře chodí - s jiným se třeba bojím, ale s ní ne. Taký se nechávám vozit na vejlety po okolí, podle času, jak mají děvčata dole. Jezdívala jsem až dvakrát měsíčně. Abych viděla zas trošku něco jiného, víte? Jak to třeba zjara začne kvést, nebo v zimě když to zachumelí, to je tak krásný! A člověk to tak potřebuje, vidíte?“

Paní Tillingerová žije v Domě pokojného stáří sv. Kryštofa 13 let. Pravidelně ji navštěvují synové s rodinami i švagr, a jak sama říká, je spokojená:
„Docela to v tom životě šlo... kluci se mně povedli a vnučata jsou taky prima. Moc bohatý jsme teda nikdy nebyli, táhla jsem to sama z jednoho platu a vdovského důchodu. Snažila jsem se někdy si přivydělat uklízením. Ale nenařikám...A tady jsem moc spokojená.“

Služba denního stacionáře je určena seniorům a tělesně postiženým občanům od 40 let věku z oblasti celého Orlickoústecka. V provozu je v pracovní dny od 7 do 15.30 hod.

Kontakt:

Dům pokojného stáří a denní stacionář sv. Kryštofa
Sokolská 68
Ústí n.O.-Kerhartice
Tel. 465522375, 731402341
e-mail: dps.ustino@seznam.cz
www.uo.charita.cz

Za OCH: I.Marková

ROK FUNGOVÁNÍ PLETAŘSKÉHO KROUŽKU

Nejprve si dovolím uvést pár loňských údajů kyjovského občanského sdružení Omega plus, se kterým spolupracujeme: do 35 leprosárií v Africe a Indii v roce 2011 byly odeslány 104 balíky o hmotnosti do 15 kg, jež obsahovaly téměř 35 000 obvazů (v hodnotě téměř 73 000,- Kč). Poštovné činilo 154 653,- Kč. Na poštovné přispěla i Diecézní

charita Hradec Králové.

A nyní čísla choceňské skupinky za rok fungování: od konce dubna 2011, kdy jsme místní skupinku založily, jsme nakoupily 32 klubek, z nichž naše členky upletly více než 300 obvazů. Nejrychlejší pletařka, paní Prudičová, sama pilně vyrobila 100 kusů, za což si zaslouží velké díky. Peníze na nákup příze a poštovné se zatím daří vybírat mezi farníky, nicméně vřele uvítáme další dárce. Paní Kubíkové děkuji za velkou háčkovanou záclonu, z níž se po vyparání podařilo vyrobit 10 obvazů. Máte-li doma nepotřebné světlé zbytky bavlněné příze (Sněhurka apod.), nebo staré záclony, přehozy atd., dejte mi prosím vědět. Ráda si pro ně dojdou a nechám předělat.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem 20 choceňským pletařkám. V první řadě těm, co každodenně věnují chvilku této záslužné práci, dále těm, jež i při nedostatku času občas zasedají s tenkými jehlicemi v rukách, a konečně i těm, které ze zdravotních či časových důvodů svou práci byly nuceny ukončit.

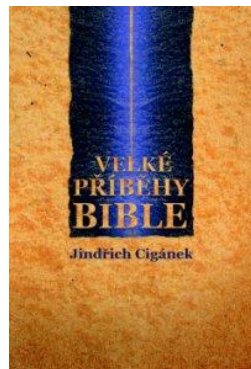
Přála bych si, aby se v našem městě našly další ženy, ochotné podpořit dobrou věc svým pletařským umem. Novým zájemkyním jsem ochotna (klidně i u nich doma) celý projekt vysvětlit a předat přízi.

Věřím, že tento projekt má smysl – pro dárce i pro obdarované a že se bude v naší živé farnosti i nadále rozvíjet.

Anežka Vichová

DOPORUČENÁ KNIHA

Všem zájemcům o hlubší proniknutí do četby a porozumění Písmu svatému doporučuji novinku od prof. Jindřicha Cigánka: **VELKÉ PŘÍBĚHY BIBLE** (Montanex, Ostrava, 2011). Kniha má podtitul zpráva o Bibli, jejích dějích a osobnostech, podaná v kontextu historických souvislostí. Jedná se o 750 stran textu, který je velmi fundovaný a zároveň srozumitelný pro současného čtenáře. Kniha je k nahlédnutí na faře, kde je možné ji i objednat. Maloobchodní cena činí 734 Kč, ale při větším množství zájemců je možnost mimořádné slevy.

Paní Ludmila Škardová nabízí k zapůjčení vzpomínkovou knihu od P. J. B. Kulhavého OP "Příspěvek k situaci katolické církve na přelomu tisíciletí z hlediska života jednoho kněze".

P. Kulhavý v ní vzpomíná na celý svůj život a své působení v přidělených farnostech, Choceň nevyjímaje. Zájemci hlase se u pí. Škardové.

Milé maminky,
srdečně Vás zveme na oslavu Vašeho svátku

DNE MATEK

v neděli, dne 13.5. 2012 od 16.00 hodin
v atriu choceňského zámku

Program:

- vystoupení dětských souborů
- soutěže
- muzika
- předání květin maminkám

Pořádá: MO KDU-ČSL Choceň

Toto číslo sponzoruje:

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 17. 6. 2012. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Zuzaně Siegelové, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Výrobní náklady na jeden výtisk po odečtení sponzorského daru činí 10 Kč. Příspěvek prosím vhod'te do kasičky v kostele.

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Lída Luxová (děti),
Zuzana Ropková (mládež).

Drobečky připravili: Josef a Zuzana Siegelovi, Jiří a Martina Krskovi.